

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11033

гр. София, 22.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 71 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА

като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА Гражданско дело № 20221110143873 по описа за 2022 година

Предявени са от И. И. К. срещу „У*****“ Црт, следните обективно съединени осъдителни искове:

- иск с правно основание **чл. 128, т. 2 КТ** за сумата от общо 4523,50 лв., представляваща сбор от неизплатени трудови възнаграждения според изработеното /"секторни плащания"/ в периода 01.07.2019 г. – 05.05.2020 г. вкл., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 12.08.2022г., до окончателното плащане, както и иск с правно основание **чл. 86, ал.1 ЗЗД** за сумата от 1129,72 лв., представляваща обезщетение за забава върху трудовите възнаграждения според изработеното /"секторните плащания"/ за периода от 12.08.2019г. до 10.08.2022г.;

- иск с правно основание **чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ** за сумата от 4717,33 лв., представляваща неизплатени командировъчни пари за полети в периода 01.08.2019 г. – 05.05.2020 г. вкл., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 12.08.2022г., до окончателното плащане;

- иск с правно основание **чл. 177, ал. 1 КТ** за сумата от 1744,85 лв., представляваща сбор от неизплатени възнаграждения за дните, през които ищцата е ползвала платен годишен отпуск в периода 01.09.2019 г. – 05.05.2020 г. вкл., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 12.08.2022г., до окончателното плащане, както и иск по **чл. 86, ал.1 ЗЗД** за сумата от 419,72 лв., представляваща обезщетение за забава върху неизплатените възнаграждения за дните, през които ищцата е ползвала оплатен годишен отпуск за периода 10.10.2019г.-10.08.2022г. вкл.;

- иск с правно основание **чл. 264 КТ** за сумата от 281,24 лв., представляваща сбор от неизплатени трудови възнаграждения за положен труд през официални празници в периода 01.09.2019 г. – 04.05.2020 г. вкл., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 12.08.2022г., до окончателното плащане, както и иск с правно основание **чл. 86, ал.1 ЗЗД** за сумата от 67,07 лв., представляваща обезщетение за забава върху неизплатените възнаграждения за положен труд през официалните празници за периода 10.10.2019г.-10.08.2022г. вкл.;

- иск с правно основание **чл. 220, ал. 1 КТ** за сумата от 2944,02 лв., представляваща неизплатена част от дължимо от ответника обезщетение за неспазен срок на предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 12.08.2022г., до окончателното плащане, както и иск по **чл. 86, ал.1 ЗЗД** за сумата от 621,87 лв., представляваща обезщетение за забава върху

обезщетението за неспазен срок на предизвестие за периода 30.06.2020г.-10.08.2022г. вкл.;

- иск с правно основание **чл. 222, ал. 1 КТ** за сумата от 981,34 лв., представляваща неизплатена част от дължимо от ответника обезщетение за оставане без работа повече от един месец, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 12.08.2022г., до окончателното плащане, както и иск по **чл. 86, ал.1 ЗЗД** за сумата от 207,29 лв., представляваща обезщетение за забава върху обезщетението за оставане без работа повече от един месец за периода 30.06.2020г.-10.08.2022г. вкл.;

- иск с правно основание **чл. 224, ал. 1 КТ** за сумата от 11 710,45 лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск от 82 работни дни за периода 01.08.2013г.-2016г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 12.08.2022г., до окончателното плащане, както и иск по **чл. 86, ал.1 ЗЗД** за сумата от 2473,63 лв., представляваща обезщетение за забава върху неизползвания платен годишен отпуск за периода 30.06.2020г.-10.08.2022г. вкл.;

Ищцата твърди, че страните са били обвързани от трудово правоотношение от 18.06.2013г., по силата на което от 01.08.2013г. е заемала длъжността "младши член на кабинния екипаж" при уговорена брутна заплата в размер на 8765, 19 лв., платима на 12 равни месечни вноски, в зависимост от действително отработените месеци, като същата включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, в т. ч. основна заплата, брутна фиксирана сума за допълнителна работа, брутна фиксирана работа за часовете, в които служителът е в режим на готовност или е бил извикан на работа по време на такъв режим, брутна фиксирана сума за работа на следобедни или нощни смени, както и брутна фиксирана сума за прослужено време. Сочи, че е налице уговорка и за секторно плащане от работодателя за всеки приключен сектор, като сумите за първите 2 сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата и ответникът няма да бъде длъжен да прави отделни плащания и за тях. Твърди, че горепосочената клауза е недействителна поради противоречието ѝ със законна, а в условията на евентуалност - поради заобикалянето му, и в частност на разпоредбите на чл. 242 КТ и чл. 247 КТ, вр. чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. Допълва, че между страните е налице и уговорка за плащане на допълнителни командировъчни пари. Пояснява, че на 01.01.2015г. е сключен нов трудов договор, изменян последователно с анекси от 09.02.2018г., 01.01.2019г. и 01.01.2020г., като е изменяна стойността на горепосочените възнаграждения, подробно описано в исковата молба в табличен вид. Твърди, че договора е прекратен на 05.05.2020г. Моли съда да уважи предявените икове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника, с който оспорва допустимостта на исковите при твърдения, че същите са предявени срещу ненадлежна страна, доколкото работодател е клонът. Твърди, че всички дължими суми към ищеца били изцяло заплатени. По отношение на претендираните "секторните плащания" твърди, че са налице неправилни изчисления, тъй като същите били дължими след втория сектор за деня, а ищцовата страна включвала всички прелетени сектори. Освен това тези плащания се изчислявали и простирали в периода 21-20 число, а не 1-30 число, като било възможно направените сектори за един месец да се платят през следващия. Оспорва и претенцията за командировъчни плащания, като поддържа, че размерът, записан в Приложение ЗА от НСКСЧ, е приложим само за екипажите на въздухоплавателни средства, които летят с национални и регистрационни знаци на Република България, каквито неговите не са. Оспорва и претенцията по чл. 177 КТ, както и тази за заплащане на възнаграждение за работа през дните на официални празници. Според ответника не се дължи и претендираната сума за обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. Допълва и че правото за ползване на такъв е погА.о според чл. 176а, ал.1 КТ. Оспорва претенциите по чл. 220, ал.1 КТ и чл. 222, ал.1 КТ. Оспорва твърденията за недействителност на оспорените от ищеца

клаузи от договорите. Релевира възражение за давност. Моли съда да отхвърли исквете. Претендира разноски.

Разпределение на доказателствената тежест:

По иска с правна квалификация **чл. 128, т. 2 КТ** в тежест на ищеца е да докаже съществуването на трудово правоотношение с ответника и полагането на труд за твърдения период, настъпването на предпоставките за начисляване на т. нар. "секторни плащания" през процесния период и техният размер, както и падежа на това задължение. При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащането на претендираните суми, респ. основаниято за неплащане;

По иска с правно основание **чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ** в тежест на ищеца е да докаже, че е бил член на екипажа на въздухоплавателно средство с национални и регистрационни знаци на Р. Б., че е изпълнявал международни рейсове в посочения период, размерът на командировъчните пари за всеки ден командировка и падежът на задължението. При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащането на претендираните суми, респ. основаниято за неплащане;

По иска с правна квалификация **чл. 177 КТ** в тежест на ищеца е да докаже, че е работил по трудово правоотношение с ответника; ползването на платен годишен отпуск за съответния период; размерът на brutното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който служителят е отработил най-малко 10 работни дни. При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащане на претендираните суми, респ. основаниято за неплащане;

По иска с правно основание **чл. 264 КТ** в тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника, по което за процесния период е полагал труд по време на официални празници, както и продължителността на положения от него труд и размера на възнаграждението. При установяване на тези факти в тежест на ответника е да установи, че е погасил дълга, респ. основаниято за непогасяването му;

По иска с правно основание **чл. 220, ал. 1 КТ** в тежест на ищеца е да докаже, че между страните е съществувало трудово правоотношение, прекратено чрез отправяне на предизвестие, чийто срок ответникът не е спазил, и размера на БТВ за неспазения срок на предизвестието. При доказване на тези факти в тежест на ответника е да докаже спазването на предизвестието, респ. – плащането на обезщетението.

По иска с правно основание **чл. 222, ал. 1 КТ** в тежест на ищеца е да установи, че е работил по трудово правоотношение с ответника за посочения в исквата молба период, че трудовото правоотношение е прекратено на някое от посочените в разпоредбата основания, че в резултат на уволнението е останал без работа, времето през което е останал без работа, както и размера на последното brutно трудово възнаграждение – база за изчисляване на обезщетението по чл. 222, ал. 1 КТ. В тежест на ответника е да докаже, че е заплатил обезщетението в пълен размер.

По иска с правно основание **чл. 224, ал. 1 КТ** в тежест на ищцата е да докаже, че за посочения период между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което в нейна полза е възникнало правото на ползване на платен годишен отпуск и неговия размер, както и размера на brutното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението. В тежест на ответника е да докаже или ползването на отпуска, правото за което е възникнало, или заплащането на обезщетение за неползването му.

По направеното възражение за давност в тежест на ищеца е да докаже обстоятелства, водещи до спиране и/или прекъсване на давността.

По исквете с правна квалификация **чл. 86 ЗЗД** в тежест на ищеца е да докаже наличието на съответните главни дългове в сочените размери, настъпването на забавата и

размерът на обезщетенията за забава. При установяване на тези факти в тежест на ответника е да докаже плащане на претендираните суми.

По доказателствените искания:

С исковата молба и отговора са представени писмени доказателства под опис, които са относими към предмета на делото и следва да бъдат допуснати, като на ищеца следва да бъдат дадени указания с оглед разпоредбата на чл. 185 ГПК.

Искането за изготвяне на съдебно-счетоводна експертиза с поставените в исковата молба и в отговора на исковата молба задачи (т.20-22 от отговора) цели установяването на относими по делото обстоятелства, поради което е основателно.

Основателно е доказателственото искане за задължаване на ответника по реда на чл. 190, ал. 1 ГПК да представи изброените в т. 32 от ИМ документи, тъй като същите са относими към предмета на делото. Следва да се задължи ответника да представи посочените в исковата молба писмени доказателства, като възраженията му, че следва да се изискат от клона като трето неучастващо по делото лице са неоснователни, тъй като клонът не е самостоятелно юридическо лице, а организационна структура на дружеството.

Доказателствените искания в т. 23 и т. 24 от отговора на исковата молба не са необходими за правилното решаване на спора.

Неоснователно е въведеното възражение на ответника за недопустимост на исковете при твърдения, че същите са предявени срещу ненадлежна страна.

Процесуалната легитимация на страните е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебното производство, поради което за нея съдът следи служебно. Процесуалната легитимация или надлежните страни в процеса се определят от твърденията в исковата молба, като в случая несъмнено ищецът твърди и обосновава, че именно ответното дружество / „У***** Црт, дружество надлежно учредено и съществуващо съгласно законодателството на Унгария/ се явява негов работодател. По делото няма спор между страните, че ответното дружество извършва търговска дейност в Република България, чрез регистрирания съгл. българското законодателство Клон – „У***** Црт. – Клон България“, вписан в Търговски регистър при Агенцията по вписванията с ЕИК 200830927. Клонът на търговско дружество не е самостоятелен правен субект, а е част от търговското предприятие, като същия не е самостоятелен носител на права и задължения, а страна по сключените чрез клона сделки, се явява самия търговец. Поради това се приема, че клонът на търговско дружество, независимо от правноорганизационната форма на последното, не може да бъде страна в гражданския процес /така напр. в [Решение № 1217 от 19.06.1998 г.](#) на ВКС по гр. д. № 926/98 г., [Определение № 132 от 30.03.2022 г.](#) на ВКС по ч. т. д. № 542/2022 г. и др./.

С разпоредбата на § 1, т. 1 от КТ /предвиждаща че *"Работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател/ се признава изрично от законодателя качеството на работодател на поделенията и други самостоятелно обособени образувания на юридическите лица, с които работниците и служителите влизат в трудови правоотношения, като се придава **„специална работодателска правоспособност“** по смисъла на цит. разпоредба на § 1, т. 1 ДР от КТ и на Клонът като организационно обособена структура на търговеца, която може да участва като страна в производство по трудови спорове. Като надлежна страна в процеса обаче могат да участват, както организационно обособената структура /поделение, Клон и др./, поради изрично признатата им от КТ работодателска правоспособност по трудови спорове, така и юридическото лице, в чиято структура се намират те и в чиято правна сфера в крайна сметка*

настъпват правните последици на решението. В този смисъл са и разясненията, дадени с редица актове на ВКС, като *Решение № 310/15.06.2012 г., по гр. д. № 458/2010 г. на ВКС, ГК, IV ГО; Решение № 325/22.07.2011 г. по гр. д. № 954/2010 г. на ВКС, ГК, IV ГО, Решение № 229 от 6.11.2013 г. по гр. д. № 1431/2013 г. на ВКС, III ГО/*.

Следователно, с факта на делегиране на поделението на работодателска правоспособност юридическото лице не губи възможността да упражнява правата и задълженията на работодател, вкл. да отговаря по предявените във връзка с трудовото правоотношение искове. Извършените от поделението правни действия като работодател ангажират юридическото лице и обратно - извършените от юридическото лице процесуални действия се отразяват в правната сфера на поделението-работодател. В конкретния случай ищеца е посочил като свой **работодател** /това се установява и от приетите по делото доказателства - трудовия договор на ищеца и последващите анекси към него, тълкувайки точния смисъл и воля на страните по тях/, именно чуждестранното юридическо лице „У***** Црт“, което се явява и страна по трудовото правоотношение, респ. и надлежен ответник в произвежданото съдебно производство.

Исковата молба е редовна, а предявените искове допустими, като производството по делото следва да се насрочи за разглеждане в публично съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА о.с.з за **29.06.2023г. от 10,00 часа**, за когато да се призоват страните.

ПРИЕМА доклад, съобразно изложеното по-горе в обстоятелствената част на определението.

ПРИКАНВА страните към спогодба.

ПРИЕМА представените към исковата молба и към отговора писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца на основание чл. 185 ГПК в срок до първото о. с. з. да представи точен и заверен превод на български език на документите на л. 14-38 от делото, т.е. приложения от а) до з), л.46-47 от делото, т.е. приложение й) и л.71-73 от делото, т.е. приложение л). В противен случай, същите ще бъдат изключени от доказателствената съвкупност.

ДОПУСКА изслушване на ССЕ, със задачи, формулирани в исковата молба и в отговора на исковата молба задачи (т.20-22 от отговора).

НАЗНАЧАВА за вещо лице, което да изпълни допуснатата ССЕ Е. В. Ж., тел: 0***** и 0***** , при възнаграждение в размер на 500 лв., от която ответника следва да внесе в срок от 1 седмица от съобщението 250 лв., а разликата следва да се изплати от бюджетните средства на съда.

Вещото лице, че следва да изготви заключението след представяне на доказателства за внесен депозит.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК в срок до първото о. с. з. ответникът да представи посочените в т. 32 от исковата молба документи.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите доказателствени искания на страните.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на проект за доклад на делото по смисъла на чл. 140, ал. 3, изр. 2 от ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад на делото по реда на чл. 146 от ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – препис от писмения отговор и от доказателствата към него.

Съдия при Софийски районен съд: _____